

Slovenski glasbeni pedagogi in učenci Glasbenega centra Edgar Willems iz Ljubljane na obisku na 35. mednarodnem kongresu Willems v Lozani, Švica

V tednu med 19. in 25. avgustom 2012 je dvajset slovenskih glasbenih pedagogov in osemnajst učencev *Glasbenega centra Edgar Willems* sodelovalo na 35. mednarodnem kongresu Willems v Švici (*Congrès Willems Lausanne 2012*). Teden dni smo se srečevali z italijanskimi, s španskimi, francoskimi ter švicarskimi kolegi ter z njihovimi učenci na učnih urah, ki so bile izvedene v živo, na odličnih umetniških delavnicah ter na koncertih, ki so spremljali dogodek. Lozana je mestece ob Ženevskem jezeru, v katerem smo od jutra do večera pridobivali nova glasbena znanja. Na voljo so bile delavnice za tipične vsebine Willemsovega pristopa – za zborovodstvo, improvizacijo, gibanje ob glasbi in zborovsko petje. Na kongresu so se zelo izkazali tudi učenci *Glasbenega centra Edgar Willems*, ki so v dopoldanskem času prikazali učne ure s prof. Ivano Dizdarevič Đuričić in s prof. Matejo Tomac Calligaris. Popoldne so vadili za koncert, na katerem so skupaj z zborom *Choeur Britten*, baročnim ansamblom *Unisoni* ter s priznanimi solisti nastopili v *Pasjonu po Mateju J. S. Bacha*. Dirigirala je Nicole Corti, sedanja predsednica *Mednarodne federacije Willems*, sicer profesorica zborovodstva na *Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse* v Lyonu. Koncert je bil izveden 22. avgusta v lozanski katedrali. Vsi izvajalci so poželi velik aplavz ter pohvalne kritike, domov pa odnesli zelo lep spomin na koncertni in umetniški dogodek, ki ga še dolgo ne bodo pozabili. Udele-

ženci smo zadovoljno združili prijetno s koristnim ter skupaj z novimi znanji svoje moči okrepili z obroki v prijetnem vzdušju ob klepetu z novimi in že znanimi obrazi. Zvečer smo se prijetno sprostiti ob raznolikem vsakodnevnem koncertnem dogajanju. Izbor je bil pester – od jodlarsko veččega para do tolkalnega dua ter komorne skupine mladih godalcev in pianistke, ki so svoj enourni koncert z izvajanjem na pamet pospremili tudi z zvoki tolkal in s koreografijo. Presenečenj za oči in ušesa tako ni manjkalo.

Glasbeni center Edgar Willems deluje pod okriljem mednarodnega društva Edgar Willems, ki ima v evropskem kulturnem prostoru bogato štiridesetletno zgodovino. Leta 1968 je z Jacquesom Chapuisom društvo ustanovil Edgar Willems, glasbeni pedagog belgijskega rodu ter Dalcrozov učenec, ki je deloval v Švici, Franciji, Južni Ameriki, na Portugalskem in v Španiji. Šola ponuja dva lastna programa za otroke: glasbeno uvajanje po Edgarju Willemsu ter glasbeno vzgojo po Edgarju Willemsu. Po sklepu Strokovnega sveta RS za splošno izobraževanje sta oba programa na podlagi odličnih priporočil ljubljanske Pedagoške fakultete in Akademije za glasbo ter Zavoda za šolstvo RS septembra 2004 pridobila javno veljavnost. Glasbeni center Edgar Willems je avgusta 2005 pridobil certifikat Mednarodnega društva za glasbeno vzgojo Willems, ki potrjuje,

Učenci Glasbenega centra Edgar Willems s prof. Benjaminom Lunetto

da zavod GCEW ustreza merilom društva, ki so predvidena za podelitev naslova Šola za glasbeno vzgojo, izobraževanje in usposabljanje Willems. Metodološki sistem Edgarja Willemsa je namenjen celoviti glasbeni vzgoji in vsestranskemu oblikovanju človekove osebnosti. Osnovna glasbena vzgoja je namenjena vsem otrokom od približno četrtega leta naprej. Sistematično vodenje didaktične dejavnosti zagotavlja razvoj posluha ter natančnega občutka za ritem. Osnovna načela upoštevamo tako na začetku kot tudi pri nadaljevanju glasbene poti otrok,

uporabna so tudi pri vzgoji otrok s posebnimi potrebami. Metodologija Edgarja Willemsa upošteva globalnost v odnosu med učenjem in življenjem ter analitično pristopa do razvojnih stopenj, ki vodijo od nagonskih do zavestnih dejavnosti.

Spodbuja aktivno sodelovanje učencev in učiteljev ter krepi odnos med njima, uporablja zvoke iz narave ter z njimi popelje učence od konkretnega k abstraktnemu. Uporablja le glasbene elemente, ki jih predstavimo prek širokega glasbenega instrumentarija, izvajanja ritmov z uporabo različnih načinov tolčenja po mizi za razvijanje občutka za ritem kot tudi za metriko, prek glasbenih izrazov, ki jih uporabimo že zgodaj s konkretnimi imeni brez teoretične razlage, spoznavanja tonskih načinov, taktiranja ter naravnega telesnega gibanja za razvijanje občutka za tempo in ritem. Pomembno vlogo imajo pesmice za intervale ter akorde ter pesmi s tonskimi imeni. Pouk solfeggia je muzikalen, saj upošteva razvoj tako fizioloških kot mentalnih sposobnosti, poleg tega pa spodbuja razvoj občutka za ritem, ki izvira iz življenjske energije. Prav tako muzikalnosti ne zanemarimo niti pri pouku inštrumenta, pri čemer ima doživeta izvedba prednost pred formalno popolnostjo. Poučevanje inštrumenta izvajamo na štirih področjih: igranje po posluhu, igranje z notnega zapisa, instrumentalno igranje kot interpretacija klasične literature ter improvizacija, ki v povezavi z vokalno improvizacijo izraža muzikalnost na inštrumentu (Mateja Tomac Calligaris).